

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1296/10
23.09.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Михаила Рулића и Мирјане Ђерасимовић, чланова већа, у спору по тужби тужиоца М.С. из В., кога заступа пуномоћник М.Р., адвокат из Л., против тужене Н.П. из Л., коју заступа пуномоћник Р.Т., адвокат из У., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Округног суда у Београду Гж 1131/08 од 15. јануара 2009. године, у седници већа одржаној дана 23. септембра 2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ДЕЛИМИЧНО СЕ усваја ревизија тужиоца М.С. из В., ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Округног суда у Београду Гж 1131/08 од 15. јануара 2009. године у делу у коме је као неоснован одбијен тужбени захтев за досуду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове од 100.000,00 динара, за претрпљени страх у износу од 50.000,00 динара, за наруженост у износу од 36.000,00 динара, са каматом по стопи из Закона о висини стопе затезне камате почев од 23. октобра 2007. године па до исплате и на име материјалне штете износ од 9.845,00 динара, као и решење о трошковима спора садржано у ставу трећем изреке другостепене пресуде и пресуђује:

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене Н.П. из Л., и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Општинског суда у Лазаревцу П 1107/05 од 23. октобра 2007. године у делу у којем је тужена обавезана да тужиоцу исплати накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове у износу од 100.000,00 динара, за претрпљени страх у износу од 50.000,00 динара, за наруженост у износу од 36.000,00 динара, са каматом по стопи из Закона о висини стопе затезне камате, почев од 23. октобра 2007. године до исплате и материјалну штету у износу од 9.845,00 динара, са каматом по истој стопи почев од 08. априла 2005. године, па до исплате и тужена се обавезује да тужиоцу у року од 15 дана под претњом извршења исплати парничне трошкове у износу од 178.984,50 динара.

У преосталом делу ревизија тужиоца изјављена против пресуде Округног суда у Београду Гж бр.1131/08 од 15. јануара 2009. године, се ОДБИЈА КАО НЕОСНОВАНА.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Лазаревцу П 1107/05 од 23. октобра 2007. године у ставу 1. изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име накнаде штете за претрпљене физичке болове плати износ од 180.000,00 динара, за претрпљени страх 90.000,00 динара, за наруженост 36.000,00 динара, укупно 306.000,00 динара, на име накнаде нематеријалне штете са законском затезном каматом почев од 23. октобра 2007. године до исплате, као и износ од 9.845,00 динара на име материјалне штете са законском затезном каматом почев од 08. априла 2005. године па до исплате у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом 2. изреке са вишком тужбеног захтева преко досуђеног износа из претходног става до тражене накнаде за претрпљени страх од 120.000,00 динара, наруженост од 120.000,00 динара, трошкова лечења тужиоца ради уклањања штетних последица у износу од 150.000,00 динара и трошкова од 10.984,00 динара, на име нематеријалне и материјалне штете, као и за законску затезну камату, захтев је одбијен. Ставом 3. изреке одбијен је захтев тужиоца да се та пресуда јавно објави у дневном листу П., на терет туженог, те ставом 4. тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова спора плати износ од 166.200,00 динара.

Округни суд у Београду је пресудом Гж 1131/08 од 15. јануара 2009. године у ставу првом изреке преиначио наведену пресуду Општинског суда у Лазаревцу у ставу 1. изреке, па је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене физичке болове износ од 180.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 90.000,00 динара, за наруженост износ од 36.000,00 динара, укупно 306.000,00 динара са законском затезном каматом од 23. октобра 2007. године, па до исплате, као и на име материјалне штете износ од 9.845,00 динара, са законском затезном каматом од 08. априла 2005. године до исплате, одбио као неоснован. Ставом другим изреке одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио наведену пресуду Општинског суда у Лазаревцу у ставу 2. и 3. изреке, а ставом трећим изреке преиначио решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу 4. изреке пресуде Општинског суда у Лазаревцу, и решио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. и погрешне примене материјалног

права.

Тужена није поднела одговор на ревизију тужиоца, а Републички јавни тужилац се о изјављеној ревизији није изјаснио.

Ревизијски суд је испитао ревизијом побијану другостепену пресуду на начин прописан чланом 399. Закона о парничном поступку и одлучио као у изреци ревизијске пресуде из следећих разлога:

Ревизија тужиоца је делимично основана.

Ревизијом побијана пресуда није захваћена битном повредом из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Изрека другостепене пресуде је јасна, пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама, дати разлози су јасни и непротивуречни у складу са са доказима спроведеним до закључења главне расправе и исправама у спису. Другостепени суд је ценио жалбене разлоге на начин прописан одредбом члана 382. став 1. Закона о парничном поступку. Стога је неоснован ревизијски разлог да је ревизијом побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку.

У спору по тужби тужиоца првостепени суд је утврдио:

Тужилац се обратио туженој, лекару опште медицине, ради уклањања тетоваже са надлактица и стомака. У периоду од 04. априла до 08. априла 2005. године, тужена је у њеној приватној ординацији опште медицине у Л., покушала да тужиоцу применом одређене методе уклони тетоваже и за ту услугу тужилац јој је дана 08. априла 2005. године платио износ од 10.994,00 динара. Након обављене интервенције, те примењене терапије, код тужиоца је дошло до опекотина другог и трећег степена, те је даље лечење наставио у КЦ Србије. Утврђено је да оштећење коже тужиоца износи 5% укупне телесне површине, а наруженост је малог степена, трпео је страх и болове одређеног трајања и одређеног интензитета. Утврђено је да је примењена метода лечења напуштена пре више година у медицини, због болова и последица до којих може да дође, а посебно због хипертрофичних и ружних ожиљака. У оквирима савремене званичне медицинске науке ова метода лечења се не примењује, а примењује се у парамедицинским третманима и у народној медицини.

Предмет тужбеног захтева је исплата накнаде нематеријалне штете и то за претрпљене физичке болове у износу од 200.000,00 динара, за претрпљени страх у износу од 120.000,00 динара, због наружености у износу од 120.000,00 динара, као и материјалне штете у висини од 10.994,00 динара, на име трошкова лечења у смислу уклањања штетних последица 150.000,00 динара, с тим да се судска пресуда објави у дневном листу П., на терет туженог.

Првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца, утврдио одговорност тужене за насталу штету (подељена одговорност на страни тужиоца 10% на страни тужене 90%) и досудио нематеријалну штету тужиоцу у укупном износу од 306.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова износ од 180.000,00 динара, на име претрпљеног страха 90.000,00 динара, за наруженост 36.000,00 динара, са припадајућом каматом. Досудио је туженом и материјалну штету у износу од 9.845,00 динара, са каматом од 08. априла 2005. године.

Одлучујући о жалбама тужиоца и тужене, другостепени суд је побијану првостепену пресуду делимично преиначио, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев у усвајајућем делу, решио да свака странка сноси своје трошкове спора, а потврдио првостепену пресуду у одбијајућем делу тужбеног захтева. Своју одлуку другостепени суд је засновао на становишту да је тужилац искључиво крив за насталу штету, у смислу одредбе члана 163. Закона о облигационим односима.

Насупрот становишту другостепеног суда, ревизијски суд сматра да је тужена одговорна за штету коју тужилац трпи, обзиром да између радње тужене - пружање нестручне лекарске помоћи и здравственог стања до кога је услед тога дошло код тужиоца, постоји узрочно-последична веза. Тужена је одговорна јер је у лечењу применила методу која више није призната од стране званичне медицине, која се примењује у парамедицинским третманима и у народној медицини. Ова метода напуштена је пре више година у званичној медицини, због болова и последица до којих може доћи, а посебно због хипертрофичних и ружних ожиљака. С наведеним у вези, тужена је дужна да тужиоцу у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о облигационим односима (ко другогме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице), накнади штету која је настала њеном кривицом. Ревизијски суд не прихвата становиште првостепеног суда да је реч о подељеној одговорности, јер сматра да на страни тужиоца нема доприноса у настанку штете. Тужилац се обратио за пружање стручне помоћи званичној лекарској ординацији у којој тужена пружа медицинске услуге од 1994. године, оправдано очекујући да ће му бити пружена квалитетна медицинска услуга.

Тужилац има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове због наружености, претрпљене физичке болове и страх, према одредби члана 200. Закона о облигационим односима. Имајући у виду интензитет и дужину трајања физичких болова и страха, ревизијски суд сматра да је првостепени суд превисоко одмерио и досудио износе за ове видове штете. Према становишту ревизијског суда, висина правичне новчане накнаде за претрпљене физичке болове износи 100.000,00 динара, за претрпљени страх 50.000,00 динара, а за наруженост 36.000,00 динара, узимајући у обзир степен умањења естетског изгледа услед присуства ожиљака на местима где су постојале тетоваже, а због чега ће тужилац морати да носи редуковану одећу, како би исте прикрио. Тужиоцу припада и материјална штета на име накнаде коју је дана 08. априла 2005. године, платио туженој за пружену

лекарску услугу скидања и уклањања тетоваже. У овом делу ревизија тужиоца је основана, па је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 407. став 1. Закона о парничном поступку, другостепену пресуду преиначио у односу на одбијајући део тужбеног захтева и одлучио као у ставу првом изреке ревизијске пресуде.

У преосталом делу, ревизија тужиоца није основана. Тужилац је тражио и обавезивање тужене на накнаду материјалне штете за лечење због уклањања штетних последица, предузете интервенције, у износу 150.000,00 динара. За овај део захтева тужилац није приложио доказе, па је применом одредбе члана 223. Закона о парничном поступку, првостепени суд тужбени захтев у овом делу правилно одбио. Правилна је и одлука првостепеног суда којим је одбио тужбени захтев у делу да се у смислу одредбе члана 199. Закона о облигационим односима пресуда суда објави у дневном листу П., јер је закључио да се у конкретном случају нису испунили услови прописани наведеном законском одредбом за објављивање пресуде. Стога је на основу одредбе члана 405. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд ревизију тужиоца у преосталом делу одбио као неосновану и одлучио као у ставу трећем ревизијске одлуке.

Ревизијски суд је досудио тужиоцу трошкове целокупног поступка у износу од 178.984,50 динара, применом одредбе члана 161. став 2., члана 159. став 2. у вези са чланом 149. став 2. Закона о парничном поступку. Имао је у виду делимични успех у спору тужиоца, те опредељено тражене трошкове поступка. На име трошкова за састав тужбе тужиоцу припада износ од 4.000,00 динара, за два образложена поднеска 8.000,00 динара, на име трошкова вештачења 45.000,00 динара, за заступање на осам одржаних рочишта 40.000,00 динара, за приступ на четири неодржана рочишта 10.000,00 динара, за састав ревизије 10.000,00 динара, за таксу на тужбу и пресуду по 10.416,90 динара и за таксу на ревизију 41.150,70 динара. Сагласно наведеном одлучено је као у ставу другом изреке ревизијске одлуке.

Председник већа-судија

Стојан Јокић,с.р.